

[Axel Kristensen.]

gøre det arbejde, og der er jo overhovedet ikke andet arbejde at gøre. Så skal dette fællesudvalg altså i realiteten trods de kønne ord om, at det ikke skal træffe beslutninger, træffe alle de beslutninger, som har betydning for dette formål. Derfor har vi stillet ændringsforslag nr. 2, hvorefter udvalget kan nedsætte flere underudvalg med deltagere uden for folketinget; dermed kunne man nå alt, hvad man ville; man kunne få enighed, og man kunne beholde betydelig frihed til igennem erfaringerne at finde frem til det, vi ønsker.

Vorr andet ændringsforslag, nr. 3, går ud på, at det stående udvalg til at modtage beretninger fra atomenergikommissionen skal have lov til at gøre den beretning færdig, det i øjeblikket arbejder med. Vi accepterer, at atomenergikommissionens beretninger i fremtiden skal gå til det nyeste udvalg, men vi er jo nu inde i et stykke arbejde, og det synes vi burde gøres færdig af dem, der er i gang med det. Man har sagt, at det kunne vi sagtens nå til 1. oktober. Ja, vi ved jo alle sammen, at vi ikke kan udrette ret meget om sommeren, det er ikke muligt at holde møder og få noget som helst virkeligt gjort. Det vil altså sige, at vi har tiden indtil 1. juni, hvis man kan regne med dette.

Jeg har som tidligere medlem af det teknisk-videnskabelige forskningsråd nogen viden om, hvordan denne sag er forløbet, og det vil jeg gerne redegøre lidt for, for at man skal forstå, hvad denne sag drejer sig om. Det teknisk-videnskabelige forskningsråd skal ifølge sin formålsparagraf i sine redegørelser og overvejelser om, hvad der bør laves, medtage atomenergikommissionens arbejde. Dette har finansministeriet bl. a. godkendt ved den 4. september 1961 at udbede sig rådets erklæring om atomenergikommissionens budget. På et møde den 7. februar 1961 lykkedes det endelig forskningsrådet at få et møde med atomenergikommissionens repræsentanter. Man havde i forvejen stillet nogle punkter op, heriblandt rejst en del spørgsmål og udbedt sig en redegørelse for arbejdet i de nærmeste år, måske 5 år frem i tiden. På dette møde lovede kommissionen at besvare spørgsmålene, det var den 7. februar 1961. Den 29. november 1962, 1 $\frac{3}{4}$ år efter og efter gentag-

ne rykninger, fik teknisk-videnskabelig forskningsråd et materiale, der overhovedet ikke besvarede de rejste spørgsmål. Så overvejede teknisk-videnskabeligt forskningsråd, hvad det ifølge den pligt, der er pålagt det, skulle gøre, og den 20. februar 1963, altså nogle måneder efter, vedtog rådet, at det ved sin formand ville henvende sig til undervisningsministeren, under hvem vi sorterede, og fremføre sine synspunkter, da man ikke var nået nogen vegne og vi var blevet spurgt af finansudvalget, hvad vi mente om budgetter og det hele.

Den 11. juni 1963 meddelte økonomiministeren rådets formand, at man ville nedsætte et udvalg om sagen. Den 9. december 1963, altså 3 år fra det første møde, som teknisk-videnskabeligt forskningsråd kunne opnå med atomenergikommissionen, forelå der en fælles indstilling, som er tiltrådt af ministeren. Den gik ud på, at det klart slås fast, at Risøs opgave ved oprettelsen er at drive formålsbestemt forskning til fremme af atomenergiens anvendelse til samfundstarv, og der pegedes på fremstillingen af elkraft.

Der var enighed mellem råd og kommission om, at Risøs virksomhed skal være erhvervsvirksomhed og ikke at drive almindelig, fri forskning, som universitetsinstitutionerne gør. Redegørelsen slutter som sidste punkt af en lang række punkter med, at regeringen anmoder atomenergikommissionen om i fortsættelse af foranstående at udarbejde et motiveret arbejdsprogram for Risø i femåret fra 1965-66 — altså det år, der hører op i dag, skulle være omfattet af Risøs forslag til en arbejdsplan — til 1969-70 samt overslag over forventede samlede udgifter og personalebehov.

Af beretningen for året fra 1. april 1964 til 31. marts 1965 fremgår det, at den krævede arbejdsplan ikke er udarbejdet.

Den 8. december 1965 — vi begyndte på vort arbejde i folketsudvalget omkring december; jeg kan ikke huske, om det var de sidste dage i november eller de første dage i december, men det var altså omkring 1. december — da stillede jeg udvalget nogle spørgsmål bl. a. om, hvad atomenergikommissionen havde foretaget sig vedrørende den af regeringen tiltrådte indstilling af 9. december 1963, hvorefter man skulle have en plan over, hvad vi